

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, PSČ: 225 08, adresa pro doručování: detašované pracoviště Ostrava, Zelená 3158/34a, PSČ: 702 00, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29 (nyní 17 Cad 51/2004 – 29),

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25. 9. 2003, č. j. 6003-3347/2003-Kr, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava – město ze dne 21. 7. 2003, č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/319/OŘ/03/1270. OSSZ Ostrava – město napadeným rozhodnutím zamítla návrh žalobkyně na povolení obnovy řízení ve věci nároku na nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dne 27. 1. 1998. V této věci rozhodla OSSZ Ostrava – město pravomocným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2001, č. j. 6002/19679/4580/P 328/2001/319, že žalobkyni nenáleží nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dne 27. 1. 1998. Proti předmětnému rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 1. 11. 2003 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě a domáhala se zrušení tohoto rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29, řízení přerušil. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 42P a Nc 457/2002 a ONC 1767/2002 probíhá řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům. Krajský soud konstatoval, že podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu usnesením přeruší řízení, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé. Jelikož bylo zjištěno, že u Okresního soudu v Ostravě probíhalo řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům, a soud měl za to, že výsledek tohoto řízení může mít vliv na rozhodování o věci samé, krajský soud podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. řízení přerušil. V poučení předmětného usnesení soud uvedl, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29, o přeručení řízení, si žalobkyně osobně vyzvedla dne 9. 3. 2004.

Dne 24. 3. 2004 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) odvolání proti tomuto usnesení, ve kterém namítala, že krajský soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním

posouzení daného případu. Zdůraznila, že úřední záznamy ze dne 23. 10. 2002 a 1. 11. 2003 nejsou v souladu se skutečností a neexistuje pochybnost o jejím duševním zdraví a plné způsobilosti k právním úkonům. Stěžovatelka poukazovala na povinnost zachovávat rovnost účastníků řízení. Konstatovala, že přerušení řízení nebylo na místě, neboť zahájené řízení o její způsobilosti k právním úkonům nemůže nikterak změnit rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ve věci samé. Stěžovatelka uzavřela, že nejsou dány žádné závažné důvody k přerušení řízení, které považuje za nedůvodné a účelové prodlužování řízení. Stěžovatelka navrhl, aby Vrchní soud správní napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Dne 17. 8. 2004 byl spis Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 58 Ca 66/2003, převeden do rejstříku Cad téhož soudu pod sp. zn. 17 Cad 51/2004.

Na základě výzvy krajského soudu stěžovatelka ve svém vyjádření ze dne 3. 9. 2004 uvedla, že svým podáním ze dne 24. 3. 2004 označeným jako „odvolání“ měla na mysli podání kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29 (nyní 17 Cad 51/2004 – 29). Současně poukázala na vadné poučení, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Stěžovatelka proto nevěděla, jakého opravného prostředku má využít a v jaké lhůtě jej má podat. S ohledem na tuto skutečnost požádala stěžovatelka o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, bude-li mít krajský soud za to, že kasační stížnost byla podána po lhůtě.

Žalovaná se k podané kasační stížnosti nevyjádřila.

Na základě žádosti stěžovatelky provedl krajský soud opravu zjevné chyby v psaní v usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 66/2003 – 29 (nyní 17 Cad 51/2004 – 29), o přerušení řízení. Tato zjevná chyba spočívala v tom, že v textu odůvodnění bylo nesprávně uvedeno číslo odstavce paragrafu, podle něhož soud rozhodl o přerušení řízení. V odůvodnění byl uveden odkaz na ustanovení § 48 odst. 1 písm. e) s. ř. s. namísto správného § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. Oprava byla provedena usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 17 Cad 51/2004 – 72, s odůvodněním, že opravu bylo nezbytné provést usnesením, když stěžovatelka odmítla předložit své vyhotovení opravovaného usnesení o přerušení řízení s tím, že jde o její majetek.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost podle ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřipustná.

Usnesením, jehož zrušení se stěžovatelka kasační stížností domáhá, bylo podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. rozhodnuto o přerušení řízení z důvodu, že u jiného soudu probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu; v daném případě se jednalo o řízení o zbavení stěžovatelky způsobilosti k právním úkonům.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí (zde: proti usnesení o přerušení řízení) je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 – 36, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 737/2006).

Z citovaného judikátu vyplývá, že rozhodnutí o přerušení řízení se řadí mezi rozhodnutí svou povahou dočasná. V posuzovaném případě pak byla stěžovatelka správně poučena o tom, že proti napadenému usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je uvedeno, že proti rozhodnutí povahy dočasné není kasační stížnost přípustná. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s., kasační stížnost stěžovatelky směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě o přerušení řízení jako nepřípustnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu